

[Gert Petersen]

mig noget, og vi må så se, hvad der i øvrigt sker.

Jeg kan gætte mig til ud fra det svar, jeg har fået her, og også ud fra den tavshed, der var omkring, hvad økonomiministeren måtte have sagt, det manglende dementi på, at det er forkert, det, der står i sammendraget, at der helt åbenbart hersker uenighed i regeringen og mellem regeringspartierne om, hvordan man skal forfare i denne sag. Og det er i hvert fald en lille glæde for mig og måske til lidt bedrøvelse for Dansk Arbejdsgiverforening.

Statsministeren (Christoffersen, fg.):

Hr. Gert Petersen spørger, hvor man skal få sine oplysninger fra, hvis ikke det skal være fra aviserne. I denne sag kan man få oplysningen fra den åbningsredegørelse, statsministeren har givet folketinget. Af den fremgår klart, hvad der er regeringens holdning til dette problem.

Det fremgik også ganske klart, hvad jeg nævnte i mit allerførste indlæg, at minister Per Hækkerup i sin tale for British Import Union har understreget, at regeringen stadig er parat til at indbyde til trepartsforhandlinger med arbejdsmarkedets parter. Det var det, jeg refererede, og det, som minister Per Hækkerup havde bedt mig om ved denne lejlighed at referere, var, at det sker med henblik på at tilstræbe, at de disponible indkomster ikke forringes, og at det derfor kunne være nødvendigt at give arbejdsmarkedets parter visse garantier for udviklingen af de andre sider af den økonomiske politik.

Det, som man så kan føje til, er, at disse forhandlinger selvfølgelig må finde sted på det rigtige tidspunkt. Det har ikke meget formål at indlede sådanne forhandlinger på et tidspunkt, hvor de generelle krav ikke er udtaget, og hvor forhandlingerne ikke er kommet i gang. At afholde sådanne forhandlinger må også forudsætte, at begge parter mener, at tiden er inde, og at begge parter derfor ønsker at medvirke.

Hermed sluttede spørgsmålet.

10) Til *miljøministeren* af:

Schak Nielsen (DR):

»Finder ministeren, at forurenende virksomheders ydelser til offentlige rensningsan-

læg står i rimeligt forhold til den belastning, de faktisk påfører de offentlige rensningsanlæg?»

(Spm. nr. 289).

Skriftlig begrundelse.

Det er et godt og anerkendt princip, at den, der forurener, også betaler det øvrige samfund for den skade, han forvolder. Spørgsmålet er så, om man har tilstrækkelig mulighed for at variere betalingen i forhold til forureningsgraden.

Desuden yder kommunerne som regel et tilskud til rensningsanlæggene på 25–30 pct., således at skatteyderne ufrivilligt er med til at give tilskud til de særligt store forurenere. I øvrigt henvises til bladet Forskningen og Samfundet, novembernummeret, siderne 9 og 10.

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Jeg kan oplyse, at kommunernes fordeling af bidrag til spildevandsanlæg i almindelighed er undergivet nogle skønsmæssige vurderinger, som bl. a. har til formål at foretage bidragsfordelingen på en praktisk måde.

I øvrigt gælder det særlige på spildevandsområdet, at kommunerne allerede før miljøbeskyttelsesloven gav tilskud til offentlige spildevandsanlæg. Denne praksis er blevet videreført ved miljøbeskyttelseslovens § 27, stk. 2, og betingelsen for at yde tilskud er alene, at det pågældende spildevandsanlæg har almen offentlig interesse.

I vidt omfang er det derfor op til den enkelte kommunalbestyrelse selv at bestemme, hvorledes midlerne til finansiering af kloak- og rensningsanlæg skal tilvejebringes, men kommunalbestyrelsen må naturligvis på dette som på andre områder gøre det under ansvar over for kommunens vælgere. Det mener jeg er et godt princip, men jeg må samtidig understrege, at kommunerne ved fordelingen af bidrag til spildevandsanlæg må tage udgangspunkt i princippet om, at forurenere skal betale.

Vi er i ministeriet opmærksomme på de problemer, som i nogle tilfælde kan opstå ved bidragsfordelingen, og jeg ved, at miljøstyrelsen i nær fremtid vil tage kontakt med de kommunale organisationer og erhvervsorganisationerne for at få drøftet en række fordelingsproblemer. Når styrelsen nu skal drøf-